

Брюксел, 11.9.2019 г.
COM(2019) 410 final

2019/0191 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Общия съвет на Световната търговска организация, по отношение на приемането на решение за удължаване на срока на действие на освобождаване от задължения в рамките на СТО, позволяващо на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране на продукти от най-слаборазвитите страни

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Общия съвет на Световната търговска организация („СТО“), във връзка с предвиденото приемане на решение за удължаване на срока на действие на освобождаването от задължения в рамките на СТО, позволяващо на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране за най-слаборазвитите страни.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Маракешкото споразумение за създаване на Световната търговска организация

Маракешкото споразумение за създаване на Световната търговска организация („Споразумението за СТО“) влезе в сила на 1 януари 1995 г.

Европейският съюз е страна по Споразумението.

2.2. Министерска конференция и Общ съвет на Световната търговска организация

Съгласно член IV, параграф 1 от Споразумението за СТО Министерската конференция има правомощията да взема решения относно всички въпроси по многостранните търговски споразумения.

Съгласно член IV, параграф 2 от Споразумението за СТО в периода между заседанията на Министерската конференция нейните функции се изпълняват от Общия съвет.

Съгласно член IX, параграф 1 СТО обичайно взема своите решения с консенсус.

2.3. Предвиденият акт на Общия съвет на СТО

Съгласно член IX, параграф 3 от Споразумението за СТО при изключителни обстоятелства отделна страна членка може да бъде освободена от задължение.

По молба на Чили, Китай, Индия, Тайланд и Турция („съвносителите“) предстои Общият съвет на СТО да приеме решение за удължаване на срока на действие на съществуващо освобождаване от задължения в рамките на СТО, позволяващо на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране за най-слаборазвитите страни съгласно член IX, параграфи 3 и 4 от Споразумението за СТО („предвиденият акт“).

Срокът на действие на съществуващото освобождаване от задължения в полза на най-слаборазвитите страни изтече на 30 юни 2019 г. Поради това целта на предвидения акт е срокът на действие на освобождаването от задължения да се удължи за периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2029 г.

Предвиденият акт ще стане обвързващ за страните — членки на СТО, в съответствие с член IX, параграф 3, както и с член II, параграф 2 от Споразумението за СТО, който гласи: „Споразуменията и отнасящите се към тях правни актове в приложения 1, 2 и 3 <...>, задължителни за всички страни членки, представляват неразделни части от това споразумение.“.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Съвносителите поискаха да се удължи срокът на действие на съществуващото освобождаване от задължения по член I, параграф 1 от ГАТТ от 1994 г., позволяващо на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране на продукти от най-слаборазвити страни, определени като такива от Организацията на обединените нации, без това да ги задължава да предоставят същите тарифни ставки за сходни продукти от която и да е друга страна членка, за периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2029 г.

Съвносителите отправиха молбата в съответствие с член IX, параграфи 3 и 4 от Споразумението за СТО. Те обосновават молбата си с особената уязвимост на най-слаборазвитите страни и със специфичните им структурни затруднения в световната икономика, както и с важността на това да се подобри ефективното им участие в многостранната търговска система, като им се предостави значим достъп до пазара, за да се подпомогне диверсификацията на тяхната производствена база и на базата им за износ.

Това ще бъде второто удължаване на срока на действие на освобождаването от задължения с цел преференциално тарифно третиране за най-слаборазвитите страни. За пръв път това освобождаване бе предоставено на 15 юни 1999 г. за периода до 30 юни 2009 г.¹, а на 27 май 2009 г. срокът му на действие бе удължен до 30 юни 2019 г.²

Удължаването на срока на действие на това освобождаване няма да се отрази неблагоприятно нито на икономиката на Съюза, нито на търговските отношения с бенефициерите на освобождаването. Съюзът предоставя изцяло безмитен и освободен от квоти достъп за най-слаборазвитите страни в рамките на инициативата „Всичко освен оръжие“ и също така подкрепя усилията на другите членове на СТО, включително развиващите се страни, да предоставят преференциално тарифно третиране за най-слаборазвитите страни. Освен това Съюзът смята, че е необходим правен инструмент, за да се позволи на развиващите се страни да предоставят такива преференции, като се има предвид, че упълномощаващата клауза на СТО дава възможност само на развитите страни членки да правят това. Поради това позицията, която трябва да се заеме от Съюза в рамките на Общия съвет, следва да е в подкрепа на удължаването на срока на действие на освобождаването от задължения.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са

¹ WT/L/304.

² WT/L/759.

„годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“³.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Общият съвет на СТО е орган, създаден със споразумение, а именно Споразумението за СТО.

Актът, който Общият съвет има за задача да приеме, е акт с правно действие. Предвиденият акт ще бъде обвързващ съгласно международното право в съответствие с член II, параграф 2 и член IX, параграф 3 от Споразумението за СТО.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Споразумението.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Основната цел и съдържание на предвидения акт са свързани с общата търговска политика.

Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 207, параграф 4, първа алинея.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 207, параграф 4, първа алинея от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от него.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като с акта на Общия съвет на СТО ще се изпълняват разпоредби на Споразумението за СТО по отношение на освобождавания от задължения, е целесъобразно той да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* след неговото приемане.

³ Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Общия съвет на Световната търговска организация, по отношение на приемането на решение за удължаване на срока на действие на освобождаване от задължения в рамките на СТО, позволяващо на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране на продукти от най-слаборазвитите страни

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Маракешкото споразумение за създаване на Световната търговска организация („Споразумението за СТО“) влезе в сила на 1 януари 1995 г.
- (2) Съгласно член II, параграф 2 от Споразумението за СТО „[с]поразуменията и отнасящите се към тях правни актове в приложения 1, 2 и 3 ([...]„многостранни търговски споразумения“), задължителни за всички страни членки, представляват неразделни части от това споразумение“.
- (3) В съответствие с член IX, параграф 3 при изключителни обстоятелства Министерската конференция може да взема решения за освобождаване на отделна страна членка от задължение, произтичащо от Споразумението за СТО или от някое от многостранните търговски споразумения.
- (4) В член IX, параграфи 3 и 4 от Споразумението за СТО се определят процедурите за предоставянето на освобождаванията от задължения по многостранните търговски споразумения в приложения 1А или 1Б или 1В към Споразумението за СТО и приложенията към тях.
- (5) Съгласно член IV, параграф 1 от Споразумението за СТО Министерската конференция има правомощията да взема решения относно всички въпроси по многостранните търговски споразумения.
- (6) Съгласно член IV, параграф 2 от Споразумението за СТО в периода между заседанията на Министерската конференция на СТО нейните функции се изпълняват от Общия съвет на СТО. Съгласно член IX, параграф 1 СТО обичайно взема своите решения с консенсус.
- (7) На 15 юни 1999 г. страните — членки на СТО, предоставиха освобождаване от задължения по член I, параграф 1 от ГАТТ от 1994 г., доколкото е необходимо, за да се позволи на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране на продукти от най-слаборазвити страни, определени като такива от Организацията на обединените нации, без това да ги

задължава да предоставят същите тарифни ставки за сходни продукти от която и да е друга страна членка, за периода до 30 юни 2009 г. На 27 май 2009 г. страните — членки на СТО, удължиха срока на действие на освобождаването за периода от 1 юли 2009 г. до 30 юни 2019 г.

- (8) В съответствие с член IX, параграфи 3 и 4 от Споразумението за СТО Чили, Китай, Индия, Тайланд и Турция („съвносителите“) отправиха молба Общият съвет да вземе решение за удължаване на срока на действие на съществуващото освобождаване от задължения в рамките на СТО, за да се позволи на развиващите се страни членки да предоставят преференциално тарифно третиране за продукти от най-слаборазвитите страни за периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2029 г.
- (9) Съвносителите обосновават молбата си с особена уязвимост на най-слаборазвитите страни и със специфичните им структурни затруднения в световната икономика, както и с важността на това да се подобри ефективното им участие в многостранната търговска система, като им се предостави значим достъп до пазара, за да се подпомогне диверсификацията на тяхната производствена база и на базата им за износ.
- (10) Удължаването на срока на действие на това освобождаване няма да се отрази неблагоприятно нито на икономиката на Съюза, нито на търговските отношения на Съюза с бенефициерите на освобождаването. Освен това Съюзът осигурява безмитен и освободен от квоти пазарен достъп за най-слаборазвитите страни в рамките на инициативата „Всичко освен оръжие“ и подкрепя другите членове на СТО също да предоставят търговски преференции за най-слаборазвитите страни.
- (11) Целесъобразно е да се установи позицията, която Европейската комисия трябва да заеме от името на Съюза в рамките на Общия съвет на СТО, в подкрепа на молбата на съвносителите за удължаване на освобождаването от задължения в съответствие с член 218, параграф 9 от ДФЕС, тъй като удължаването на освобождаването от задължения ще бъде обвързващо за страните — членки на СТО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която Европейската комисия трябва да заеме от името на Съюза в рамките на Общия съвет на Световната търговска организация, е в подкрепа на удължаването на срока на действие на освобождаването от задължения в рамките на СТО, позволяващо на развиващите се страни да предоставят преференциално тарифно третиране на продукти с произход от най-слаборазвитите страни за периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2029 г.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*